

<http://www.cizgiotesi.info/wp-content/uploads/2022/03/bir-hafta-bir-kapi-muzik-toygar.mp3>

Bir Hafta ve Bir Kapı

Kavuşmaya 1 hafta,
Şöyle bir bakar önce aynada kendisine,
Hangisini giyse daha iyi olur ki.
Az sonra dışarı çıkacak zannetmeyin,
Hazırlığı haftaya olacak kavuşma anıdır.
Bir hafta öncesidir giderken giyeceği elbiseye,
bir de neler anlatacağını düşünmeye başladığı vakit.
Sanırsın, bayram kıyafeti seçiliyor...
Peki ya neler anlatacak?
45 dakikada ne anlatılır ki!
Hani 45 saat verseler gene bitmez!
Seçer mevzuları birer birer.
Hem anlatayım ister, hem üzmemeyim...
Kızın matematikte sınıf birincisi olması!
Bir de salondaki ortancaların çiçek açması....
Ama muhakkak arabayı sormalıdır!
Bi alışmamıştır bu arabanın işlerine...
Hep de sevgili ilgilenirdi herseyi ile...
Alışmak da istemez aslında ya,
Kim bilir geliverir de götürüverir diye...
Ya taşınma meselesi!
Amaan bunu da sorma di mi? Olmaaaz!
Bir adım atmamıştır ki O'na sormadan...
Listeler yapılır unutmuyayım diye...
O daracık dakikalara sığmayan listeler...
Hasret mi giderse, gözlerinin içine mi baksa,
hayatın yükünü mü paylaşırsa...

Kavuşmaya 1 gün
Günler yaklaştıkça heyecanı da katlanır.
Bir gün öncesinden çıkmalıdır yola.
Otobüsle 8 saatlik uzun yol!
Çok şükür yol parası denkleşir.
Ya bazıları!
Yol parası bulunamadı diye gidemeyenler.

Çocuklar ayrı hasret, eşler ayrı hasret.
Yüreklerde boşluk...

Ve otobüs yolculuğu!
Gidişi düğüne, gelişi cenazeye gider gibi...
Görüş günü sabahı erkenden terminale girer otobüs!
O'nun olduğu topraklardadır!
Keskin ve soğuk hava.
Aldırış etmez, bir derin nefes çeker içine!
Sanki ruha şifa...

Kavuşmaya 9 saat!
Kara gün melekleri terminalde,
Hiç usanmadan her gelişinde alırlar onu!
Görüş saatine kadar bir güzel ağırlarlar,
Hep hayırla yad edilecek sohbetler.
İyidir, iyidir de
Aklı hep diğer dostlarında,
Kimisi, 8 saat terminalin mescidinde
bekler görüş saatine kadar!
Bir başına, yapayalnız...

Kavuşmaya 4 saat
Ne var şu mekan biraz şehre yakın olsa,
Bitmek bilmeyen uzun yol...
Ve kalpte bir heyecan
Ona göre adı cezaevi değildir buraların!
Üniversitedir, ibadethanedir, okuldur, oteldir
ama cezaevi değildir!
İnceden bir bakış atar ana girişe!
Bu kapı önüne kimbilir kaç tahliye için gelmiştir.
Paylaşmak için mutlulukları!
Ama sevdiği çıkıp gelivermemiştir bi türlü.
O da gelir mi bir gün ağır adımlarla,
Elde çöp torbasına doldurulmuş eşyaları,
Kim bilir!
Bir gecede hayatları değiştiren,
Bu hayatı da değiştiriverir elbet!

Kavuşmaya 3 saat
Ve ilk kapı uzaktan görünür!
daha geçilmek zorunda olunacak olan
ağır demir kapıların ilki!
İner otobüsten ve yürür yavaşça herkes gibi
Başı dik....
Girer duvarları dertten çatlamış binaya
Sert ve umarsız bir ses
"elektronikleri kilitleyin dolaba"
Çıkarır cebinden asma kilidini
Koyar neyi varsa bir ufacık kutuya,
Dışarıdaki dertleri ile beraber...

Kavuşmaya 2 saat
İşte bir otobüs daha
Sevgiliyi görmeye az kaldı!
Sonra yorgun bir bina!
İner otobüsten usulca, yavaş adımlarla,
Burası dertdaşları ile buluşma mekanı....
Niceleri vardır hasta haliyle çıkıp gelmiştir,
Kimisi kucığında çocuğu,
Birileri ise yılların yorgunluğu omuzlarında
beli bükük haliyle koşmuştur...
45 dakika sonra ise retina kontrolü.
Bazen yaşlılık bu ya, okumaz o meret gözdeki kataraktan
Kimi zaman güç bela kabul ettirilir.
Kimi zamansa almazlar içeri!
Onca yoldan gelip kapıdan dönenler vardır burda...
Bir Veyssel Karani metaneti ile gerisin geri...

Kavuşmaya 1 saat
Bir kapı daha çıkar boylu boyunca
önünde kuyruğa girilen!
Ne soğuklar geçmiştir bu kapı önünde!
En çilelisi de burasıdır.
Dışarıda, kuyrukta geçen 1 saat.
Biri de "içeride bekleyin" dese!
Terörist yakınlarıyız biz?!

Değil mi ki bize eziyet yükselen değer!

Kavuşmaya yarım saat!
İşte sevgili ile aynı binadayım!
Bir kontrol daha!
Ararlar,
Haşin ve gaddar, tepeden tırnağa!
Şu gözleri nelere şahittir...
El kadar çocukların bezlerine bakanları mı
Yaşlı teyzeleri ürkütenleri mi!
Bir gün de bişey bulduklarını görse!
Dışardakiler de içerdekiler gibi tertemiz...

Alır birkaç gardiyan O'nu ve diğerlerini,
bir uzun yürüyüş...
Varır minicik bölmelerden oluşan,
Camekanlı kabinlerin olduğu bir odaya!
Bazen, gelmelerini bekler sevgili ve arkadaşlarının,
Bazense çoktan gelmişler bekliyorlardır.
Bakar heyecanla karışık bir merakla,
teker teker camların ardındaki yüzlere!
İşte, işte orada!!!
Bir hafta geçmek bilmeyen günler,
8 saatlik otobüs yolculuğu,
Gördüğü onca muamele, aramalar, örselenmeler!
Değer mi!
Hem de öyle bir değer ki bu bir çift gözü görmeye!
Hepsi unutulur o anda!
Bir el sallar,
kaldırır sağ yandaki ahizeyi,
dayar kulağına!
Gözleri gözlerinde.
Hoşgeldin!!! Hoşbulduk!!!

Sevgili derin bir oh çeker,
Sağ salim görünce yâri karşısında!
O, yolculuğun sadece
kapıdan geliverişi kadarını görür ya!
Asıl olansa bir hafta ve bir kapıdır!

Özledik, dünya siyah beyaz, çabuk gelin.

Serkan Gümüş